

Atli Dam svarar Paula Ellefsen:

— Nú hoggur hann til vinstri og høgru

Sambandsflokkurinn gerst ekki leiðari av tí borgarliga vonginum uttan hólmgongu, og tað verður ongantið nóg mikið bert at siga, at tit lata tykkum ikki stýra av »den yderste højrefløj«. Anarkistkapitalisman kemur at stýra tykkum, eru tit ikki á varðhaldi, sigur Atli Dam m.a. í greinini.

Tá ein ongantið hevur tikið politikk so í álvara, at ein hevur viljað viðgjørt teir stóru politisku spurningarnar úr hugsjónarligum ella praktiskum sjónarmiðum, men heldur hevur viljað argað og fjasað, kann henda, at ein at enda spraklar í sjálvs-kaptari flokku.

Hetta er hent Paula Ellefsen, nú hann sigur seg kroystan imillum »De yderste fløje«.

Tað skuldi annars verið ynskistøða fyri hann, sum vil hava politiska ávirkan, tí kunnu »fløjene« ikki samarbeiða, so ber væl til hjá honum, sum liggur imillum, at fáa samvinnu við ávikavist annan og hin av hesum vengrum.

Men tá skal ein eiga ein politikk og vilja hann framdan, g hann hevur Pauli ikki átt.

T.v.s. hann og Sambandsflokkurinn eru djúpt konservativir, men síðan borgarligur búskaparpolitikkur gjørdist ein spurningur um at sleppa nokrum fáum »at lást sum um«, meðan landskassin ber ábyrgdina og møguligt hall, greiðir Fólkaflokkurinn ta síðuna nógv betri, og Sambandsflokkurinn gerst arbeidsleysur.

Samband er ongin politikkur. Tað er tann til eina og hvørja tíð verandi støða, ein »tilstandur«, sum danir siga, tí politikkur er at vilja og vilja broytingina. Hetta segði longu Stauning, sáli, sum helt tað vera lögð at kalla ein politiskan flokk Samband.

Tað er orsökini til, at Pauli Ellefsen ongantið hevur ynskt politiska ábyrgd. Bert einaferð varð hann trýstur út í Tinganes, og tað var tá Óli Breckmann í 1980 provokeraði flokk hansara so

Atli Dam, formaður Javnaðarflokksins: — Vit kenna okkum trygg undir fólkastýrinum og vita, at tann skipanin loyvir okkum ikki at diktera øðrum, og ynskja tað heldur ikki.

Undir fólkastýri skal samvinnast um skilagóðar loysnir, men fólkastýrið tryggjar okkum so sanniliga eisini rætt til at velja, hvønn vit samvinna við, og hvat vit samvinna um

grovliga, at hesin kravdi, at Pauli skuldi sleppa sjónleikaraleikluti sínum.

Nú hevur hann so aftur gingið og spælt politikk í trý ár, og serliga hetta valstriðið sýndi hann, hvussu innantómt og fjasut prátið hevur verið, og hvussu lítið álvarsemi hann legði í teir báðar vandarnar, hann málur

»Síðani Pauli Ellefsen gjørdist leiðari av Sambandsflokkinum, hevur hann ongantið torað at staðið andlit til andlits við politiskar veruleikar og toraða t skipað loysnir samsvarandi slíkum veruleikum«.

upp á vegginn, sosialismuna og høggraanarkismuna.

»Den gik ikke Granberg!«

Nú verður tú noyddur at umhugsa støðu floksins og velja hvørjari av hesum rørslum, sambandsflokkurinn kundi samvirka við til tess at skapt ein sunnan, ábyrgdarkendan og sosialt avvegaðan framburð í hesum landi, størst møguligum tali av menniskjum at gagni.

Hin demokratiska sosialisman er ein hugsjón, sum byggir á virðing fyri menniskjuni, virðing fyri atkvøðurættinum, virðing fyri lívinum, og hon gongur tí ongantið longri, enn hon kann sannføra veljaran um, at rætt er at ganga.

Hon er »útvíklings-sosialisman« — evolutionin — og tí eiga tit nú at sleppa ræðumyndunum um, at vit eru kommunistar, sum ikki blunka við at seta tað ígjøgnum, sum

Johs. M. Olsen og kommunistar handan jarntjaldið skira heimssosialistiska revolution, har ein í virðing fyri mannalívinum við blóðugum kvetti tekur sær vald á ódemokratiskan hátt.

Javnaðarflokkar verða ongantið ódemokratiskir, heldur ikki um Pauli Ellefsen skirir Atla Dam ein politiskan diktator innan- og uttanflokka.

Tað kann Atli Dam taka sær av lottum, vitandi, at hann hevur verið í samgongu við nærum allar føroyskar politikarar uttan Paula Ellefsen, og at allir hesir vita, at Atli Dam altið hevur virt støðu teirra, í samgonguskjølum tryggjað teim rætt at atkvøða sambært hesum støðum, men einans hevur kravt, at teir eins og hann sjálvur skulu halda gjørdar politiskar avtalur.

So tá ið Pauli Ellefsen nú hevur funnið tann

»Hin demokratiska sosialisman er ein hugsjón, sum byggir á virðing fyri menniskjuni, virðing fyri atkvøðurættinum, virðing fyri lívinum, og hon gongur tí ongantið longur, enn hon kann sannføra veljarum um, at rætt er at ganga«.